

Årsmødeberetning 2017 - Ved bestyrelsesformand Johanne Sønderlund Birn

Jeg lærte Kochs skole at kende i 2008. Det gjorde jeg fordi, mine tvillingepiger startede i O.b det år. Skolen havde jeg hørt om fra en studiekammerat, der selv havde gået på skolen og hvis søn gik på skolen.

Når hun fortalte, lød det som en fantastisk skole med værdier, som jeg kunne genkende, og som vi fandt vigtige, at vores børn skulle møde i skolen.

Noget af det jeg bed mærke i dengang, var den integrerede fritidsordning. Ideen med at børnene har en ubrudt skoledag omgivet af de samme voksne fra morgen til eftermiddag. Det lød trygt – både for børnene og os forældre. En anden ting jeg bed mærke i, var den lange frokostpause i indskoling. En halv time til at spise mens læreren var i klassen og derefter en halv time til at lege i. Det lød helt rigtigt.

Det gav også god mening med en skoledag fra kl. 9-14, og de mange emneuger og samarbejde på tværs af klassetrin.

Selvom nogen af disse ting har ændret sig igennem årene – eller kommer til at ændre sig i de kommende år – er de værdier skolen bygger på de samme. Det er de samme værdier, der er styrende for måden at drive skole på i dag, som det var dengang.

Værdierne er dét, der gennemsyrrer hverdagen og er tilstede i alt det lærerne gør sammen med børnene i løbet af en skoledag. Og værdierne er styrende for de beslutninger, vi træffer i bestyrelsen. Det ved jeg, for samtidig med at mine børn startede i O. klasse, blev jeg valgt ind i bestyrelsen. Og jeg har været så privilegeret at have været en del af bestyrelsen lige siden.

Derved har jeg været tæt på de beslutninger, der er truffet igennem de seneste 9 år. Og værdierne har ikke ændret sig. Det er der til gengæld rigtig meget andet der har. For eksempel har vilkårene for at drive privatskole ændret sig markant i de år der er gået, siden jeg fulgte Asta og Sofie til deres første skoledag.

Et af de vilkår, der har ændret sig, og som har haft konsekvenser for måden at drive skole på, er økonomien. Da jeg startede i bestyrelsen, var det let at drive skole. Hvis man kan tale om "let" om det at drive skole – men det var i hvert fald lettere. Det var lettere fordi, der var penge nok til de ting, vi gerne ville på og med skolen. Der var penge til kursus- og udviklingsaktiviteter for medarbejderne, til to-lærer timer, til lange lejrskoler på alle klassetrin, til et bibliotek der var bemandet hele dagen osv.

Det er klart, at det er lettere at drive virksomhed i økonomisk gunstige tider, hvor det meste af det, man ønsker sig, kan lade sig gøre.

Desværre er det ikke sådan længere. Vi har igennem en årrække af en række forskellige årsager, haft markant færre penge at drive skole for.

Det er klart, at det kan mærkes. Og at det – når alle de oplagte besparelser som forsikringer, administrative arbejds gange osv. er hentet – ikke kan undgå at ramme kerneydelsen; det pædagogiske tilbud.

Når man står i sådan en situation, at man skal spare på kerneydelsen, er det afgørende at være tro mod værdierne og ikke skærer der, hvor besparelserne rammer de grundlæggende værdier. Dermed kan værdierne være med til at pege på, hvor vi IKKE skal spare.

På trods af en årrække med stort fokus på økonomien og besparelser til følge, er det lykkedes fortsat at udvikle skolen. Og Kochs skole er stadig en fantastisk skole. Det er den blandt andet fordi, det er en skole med fantastiske medarbejdere, der brænder for at skabe den bedste hverdag for eleverne.

Men lærerne kan ikke gøre det alene. Det er afgørende vigtigt, at vi som forældre er opmærksomme på, hvordan vi bakker lærerne op i at skabe den bedste skoledag for vores børn. Det gør vi for eksempel ved at hjælpe med, at vores børn møder op i skolen og er klar til at modtage undervisning. Det kan være helt så banale ting som at penalhuset er pakket, og idrætstøjet er med på den rigtige dag.

Jer der har været forældre i nogle år, var måske med til foredrag med psykolog Jens Andersen for et par år tilbage, som netop pegede på hvor stor en rolle vi forældre spiller i forhold til klassens trivsel. Jens Andersen fortalte om, hvor afgørende det er, hvordan vi derhjemme taler om de andre børn, om lærerne og om de andre forældre. Børnene skal opleve, at vi forældre er trygge ved skolen og bakker op om det, der foregår på skolen. Det skaber ganske enkelt bedre trivsel. Og god trivsel er forudsætningen for at børnene lærer noget.

Det vi laver i bestyrelsen handler om at hæve sig op i helikopteren og se det brede og lange perspektiv. Det er i bestyrelsen, vi har det lange lys på og hele tiden er opmærksomme på, hvilken retning Kochs skole bevæger sig i. Om det vi siger, vi gør, rent faktisk også er det, vi gør.

Det er hele tiden en balancegang i forhold til at have blik for, hvad der sker i hverdagen på skolen og samtidig forholde sig til, hvad der sker om et halvt år, et helt år og om fem år. Bestyrelsens fokus skal være på strategisk niveau og ikke ned i den daglige drift, som ledelsen derimod er ansvarlig for.

Alligevel er det givtigt, at vi ind imellem får besøg af lærere der fortæller om nogen af de projekter, der er i gang på skolen. Det giver et rigtig godt indblik i dagligdagen og hvordan de udviklingsaktiviteter, som vi primært kender fra papiret, folder sig ud i hverdagen.

I dette bestyrelsesår har vi haft besøg af lærere fra GUL og Kochs International, men vi har også haft besøg af en flok elever fra daværende 8. årgang. De kom sammen med deres lærer fordi de i specialefaget workforce havde startet et madprojekt. Ni piger, som havde startet deres egen virksomhed, hvor de solgte frokostpakker på bestilling – i første omgang til eleverne på GRØN – under navnet NKok via en hjemmeside de selv havde designet.

De brugte eftermiddage på at udvikle opskrifter, handle ind og lave mad. De brugte tidlige morgener på at stege bacon, lave pastasalat og pakke frokostposer. De lavede budgetter, forretningsplaner og markedsføringsmateriale. Alt det kom de og fortalte om.

De havde lavet en pitch og udviklet en müslibar, som vi i bestyrelsen var de første, der fik lov at smage – og den var god! Det var fantastisk at opleve, hvordan eleverne brændte for projektet.

I år er NKok blevet til et selvstændigt specialefag. En del af pigerne fra første omgang NKok er med igen. De udvikler på konceptet og håber på endnu større udbredelse på skolen. De taler om målgrupper og markedsføring, og hvordan de sikrer, at de kan følge med efterspørgslen.

Og de synes det er sjovt – også selvom de bruger tid uden for skoletiden. Og jeg ved det. For to af pigerne er mine tvillinger. Derfor ved jeg også, at det her projekt kan lade sig gøre, fordi der er en lærer der brænder for det. En lærer der motiverer og udfordrer. Og som også er klar uden for den ordinære arbejdstid og stiller med franskbrød kl. 7 om morgenen, når der skal pakkes madposer. I sådan en situation bliver det så tydeligt, hvordan lærernes engagement og lyst smitter af på eleverne.

Og det her er ikke et enligt eksempel. Men det er et godt eksempel. Et godt eksempel på hvordan skolens værdier bliver udlevet i hverdagen. Næst er både kreativitet, virkelyst og i høj grad fællesskab.

Der er masser af den slags eksempler på skolen. Med medarbejdere der brænder for det, de laver. Som har en holdning til, hvordan de udfører deres arbejde og hvad der skal til, for at de kan udføre deres arbejde ordentligt. Det skaber et miljø, som både medarbejdere og elever trives i.

Afslutningsvis vil jeg nævne Kochs International, som naturligvis har fyldt rigtig meget på bestyrelsesmøderne – ikke bare det forgangne år men i de seneste år. Det har været en lang og tidskrævende proces. Fordi det er en stor beslutning. Det gør det ikke mindre fantastiske at se det realiseret. Efter flere års arbejde har vi i år budt velkommen til 18 internationale elever og deres forældre. Jeg glæder mig rigtig meget til at følge udviklingen, og jeg er sikker på, det er en stor gevinst for skolen.